

Craiova – 19 iulie 1997

[Întâlnire la care au participat și câteva surori – n.ed.]

Vă salut pe toți în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos. Suntem mulțumitori pentru această ocazie pe care o avem astăzi, că putem fi adunați împreună, înaintea lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos. El a făgăduit că acolo unde sunt adunați doi sau trei, în Numele Lui, va fi în mijlocul lor. Astăzi Îl invităm pe Domnul să fie cu noi aici. Sunt multe întâlniri la care El nu poate fi prezent, dar sunt puține întâlniri la care El poate fi prezent. Acolo unde este El este și Cuvântul Lui, Duhul Lui și puterea Lui, descoperirea Lui; și aceasta vorbește inimilor noastre.

Vă salut pe toți și vă spun bun venit în Numele lui Isus Hristos! Domnul să vă binecuvânteze și să fie cu voi cei din orașul acesta și din toate orașele din această țară, de asemenea și pe cei ce au venit din Bulgaria, ori de unde ați venit.

Noi înțelegem că trăim într-un timp deosebit. Este sfârșitul timpului de sfârșit și revenirea Domnului Isus Hristos este foarte aproape. Și adevărata Evanghelie trebuie predicată tuturor neamurilor, așa cum a spus-o Domnul nostru în Matei 24:14: „*Atunci va veni sfârșitul*”. Noi suntem o generație privilegiată. Pentru că acum sunt peste șase miliarde de oameni care trăiesc pe pământ, dar ei trăiesc fără Dumnezeu și nu cunosc planul lui Dumnezeu. Există religii diferite pe fața pământului, care nu Îl cunosc pe Dumnezeu, care nu cunosc planul lui Dumnezeu cu omenirea. Oamenii au o religie, dar nu Îl au pe Isus Hristos. Dar ca să trăim veșnic trebuie să avem viața veșnică. Și viața veșnică nu se găsește într-o religie. Numai Dumnezeu este din veșnicie în veșnicie. Dumnezeu nu are nici început, nici sfârșit. Numai El are viața veșnică și El S-a descoperit în Isus Hristos. Isus Hristos este descoperirea personală a Dumnezeului Atotputernic. El a fost singurul care a putut spune: „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl”. A fost singurul care a putut spune: „Eu și Tatăl una suntem”. Astăzi nu vrem să intrăm în detalii în învățătură. Astăzi vrem să ne adresăm în mod deosebit fraților slujitori, cei care împart Cuvântul lui Dumnezeu în adunări.

De obicei, Dumnezeu ia un om prin care să aducă un mesaj. Dar apoi ia pe mai mulți care să împărtășească aceeași slujbă, așa cum a fost în timpul lui Moise. Moise era prorocul, dar mai erau și alții. Conform Scripturii, Moise a luat trei bărbați deosebiți și șaptezeci de bătrâni și au

urcat pe munte ca să fie în prezența Dumnezeului Atotputernic; nu doar Moise, ci trei prieteni ai lui Moise, de asemenea, Aaron și cei șaptezeci de bătrâni. Ei au mers împreună în prezența Domnului. În Noul Testament, Domnul nostru a ales, la început, doisprezece ucenici; apoi a ales alți șaptezeci de ucenici. Și de atunci, El a ales tot timpul alți și alți slujitori, ca să poată împărți Cuvântul lui Dumnezeu la cât mai mulți oameni.

În generația noastră, Dumnezeu l-a ales pe fratele Branham ca o unealtă deosebită în mâna Dumnezeului Atotputernic. El a fost un proroc ca Moise și Ilie, a fost un apostol ca Ioan sau Petru, a fost un învățător și un evanghelist ca Pavel. Au fost multe lucruri în slujba pe care i-a dat-o Dumnezeu. Dumnezeu mi-a dat privilegiul să-l cunosc personal pe acest om. Nu doar că am participat la întâlnirile lui în Germania sau în Statele Unite, dar am fost în vizită la el acasă, am fost cu el în aceeași mașină, am mâncat cu el la aceeași masă, l-am cunoscut personal pe acest om al lui Dumnezeu timp de zece ani și am auzit peste trei sute de predici. Așa că, îl cunosc pe el și slujba lui. Sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru slujba pe care ne-a dat-o în timpul nostru. Este atât de important să recunoaștem ceea ce face Dumnezeu acum!

Când Domnul nostru Isus Hristos era în slujbă, pe pământ aveau loc mari semne și minuni: morții erau înviați, orbii își căpătau vederea, șchiopii puteau umbla, El a liniștit furtuna, a înmulțit pâinile, El a făcut semne mari și minuni. Și totuși, cărturarii au venit la El și au spus: „Ce semn faci Tu, ca noi să recunoaștem că ești Mesia?”. Se întâmplaseră atâtea semne și minuni, însă pentru ei nu au însemnat nimic. Ei cereau un semn pentru ei înșiși. Și atunci Domnul nostru le-a spus: „Acestei generații rele i se va da un semn. Vă voi da semnul prorocului Iona”. Cunoașteți relatarea despre Iona. Isus Hristos a murit și a înviat a treia zi. S-a întâmplat pentru tine și pentru mine.

Dar întorcându-ne la subiectul nostru: toți adevărații copii ai lui Dumnezeu, din toate generațiile, din Vechiul și Noul Testament au recunoscut în timpul când trăiau pe pământ, ce făcea Dumnezeu în timpul vieții lor. Când Isus S-a apropiat de încheierea slujbei Sale, a urcat pe Muntele Măslinilor, care este în partea de Nord a Ierusalimului și a privit asupra Ierusalimului, a început să plângă cu amar și spus: „Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să te strâng cum strânge cloșca puii sub aripi, dar tu n-ai vrut”. Și apoi a făcut afirmația: „Tu n-ai recunoscut ziua cercetării tale și acum judecata va veni asupra ta și vei fi împrăștiat în toată lumea”. S-a întâmplat exact așa cum a spus El. De aceea este atât de important să recunoaștem ziua în care trăim, este atât de important să recunoaștem ce face

Dumnezeu acum și, de asemenea, să avem parte în ceea ce El a făgăduit și împlinește acum.

Dumnezeu mi-a dat un privilegiu deosebit să-I slujesc de peste patruzeci de ani în multe țări, în toată lumea, începând cu anul 1949 când am avut prima mea experiență cu Domnul. Dumnezeu a fost atât de bun cu mine în viața mea spirituală și în cea firească. De asemenea, am avut privilegiul să-i cunosc pe cei mai faimoși evangheliști. În anul 1951 am ascultat doi evangheliști din America, și ei vorbeau despre fratele Branham. Unul dintre acești evangheliști era Hall Hermann, un om deosebit în Guvernul Statelor Unite; el a fost angajat să filmeze când americanii au aruncat bomba la Hiroshima. În acel timp el era un necredincios. El a filmat când au fost aruncate bombele și apoi a aflat ce s-a întâmplat după ce au căzut aceste bombe și Dumnezeu i-a atins inima. El și-a dat seama ce distrugere au produs acele bombe și a spus: „O, Dumnezeule, ce este aceasta?” După aceea, a auzit predicând un om, pe nume William Branham. Voi știți când au fost aruncate bombele, dar în 1948 l-a auzit pe fratele Branham predicând și el și-a predat viața lui Domnului. În 1951 a depus o mărturie în Hamburg, Germania. Acea mărturie a atins inima mea foarte mult. În 1953 l-am auzit predicând pe Billy Graham pentru prima dată. Era un vorbitor foarte puternic. Ziarele germane au scris articole și spuneau despre el că este „mitraliera lui Dumnezeu” – așa l-au numit ei pe acest evanghelist din America, „mitraliera lui Dumnezeu”. El vorbea ca o mitralieră care împrăștia gloanțe.

Dar în 1955 l-am auzit pe fratele Branham pentru prima dată. El era atât de diferit. Nu aș putea să vă explic ceea ce am simțit, dar era o atmosferă cerească. Nu era un spectacol, ci era prezența Dumnezeului Atotputernic. Și puteai să-ți dai seama că el nu vorbește din cunoștința lui mintală, ci vorbea din inima lui. Și când se ruga, știai că vorbește cu Dumnezeu, pe care Îl cunoaște personal. Știți că sunt foarte mulți evangheliști care au bani și talent de vorbitor. În zilele noastre mai sunt și mișcările carismatice; chiar și în București am văzut afișe cu carismaticul Benny Hinn care se îndrepta spre o femeie, își ridică mâna și femeia cădea la podea. Și oamenii spuneau: „Aceasta este puterea lui Dumnezeu”. Aceasta nu este puterea lui Dumnezeu, ci este o demonstrație a unui evanghelist.

Eu vă pot arăta, din multe texte, din Vechiul și Noul Testament că toți oamenii care au căzut în prezența lui Dumnezeu, au căzut pe fața lor. Avraam, Moise, Daniel, Ezechiel, toți prorocii, toți aceștia au căzut pe fața lor în prezența lui Dumnezeu. De asemenea, în Noul Testament, când citim despre Ioan pe insula Patmos, toți au căzut pe fața lor. Deci, noi trebuie să

verificăm totul cu Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că Domnul nostru a spus că în zilele din urmă vor fi proroci mincinoși și învățători mincinoși. Ei au o ungere, dar nu sunt corecți, ei nu Îl prezintă pe Isus Hristos. Ei se prezintă pe ei înșiși, dacă ei vin „se întâmplă ceva”. Dar noi credem altfel: noi credem că atunci când vine Isus Hristos se întâmplă ceva. Nu când vine un om. Ci când vine Domnul slavei, atunci se întâmplă ceva în trupul, în sufletul nostru și în duhul nostru.

Întorcându-mă la fratele Branham, care a fost o excepție în generația noastră - de fapt, el a fost singurul după al Doilea Război Mondial, pe care Dumnezeu l-a folosit ca să răspândească trezirea care a avut loc în generația noastră. De fapt, lucrurile pornesc din 11 iunie 1933, când acest tânăr predicator baptist boteza 300 de persoane. Fratele Branham era un predicator tânăr. Dr. Roy Davis îl ordinase ca predicator. După ce el a ținut prima evanghelizare și sute de oameni și-au predat viața Domnului, și după ce a ținut serviciul de botez după serviciul de vestire, întreaga adunare a mers la râul Ohio, așa cum Ioan Botezătorul mergea cu oamenii la râul Iordan. Și când fratele Branham era pe cale să boteze a șaptesprezecea persoană, s-a întâmplat ceva supranatural, vizibil pentru peste patru mii de oameni. Lumina supranaturală a coborât și a rămas deasupra fratelui Branham. Mulți oameni au căzut, unii s-au rugat și alții s-au întrebat: „Ce este aceasta?” Dar din această lumină supranaturală s-a auzit o voce: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”.

Noi toți credem că un nor supranatural i s-a arătat lui Moise – pentru noi este foarte ușor s-o credem. Noi credem că slava supranaturală a venit la nașterea lui Isus Hristos. Și îngerii au făcut un anunț: „*astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”. Pentru noi este foarte ușor să credem că Saul a văzut această lumină pe drumul Damascului. Noi putem crede ceea ce este scris în Scriptură.

Dar dacă Isus Hristos este același, dacă Dumnezeu nu Se schimbă, atunci El lucrează astăzi la fel cum a lucrat în trecut – aceasta Îl face pe Isus Hristos același ieri, azi și în veci. Orice om autentic al lui Dumnezeu cunoaște ziua și ora când a avut experiența lui cu Domnul. Și numai datorită unei chemări directe, dumnezeiești, ei au o siguranță. Autoritatea și puterea nu este în om, ci autoritatea era în Cuvântul lui Dumnezeu care venea la acești proroci. Biblia spune, în Evrei cap. 1, că „Dumnezeu a vorbit în vechime părinților noștri, prin proroci, dar în zilele de pe urmă ne-a vorbit prin Fiul Său, Isus Hristos”. Dumnezeu a dat făgăduințele prin toți prorocii; în Isus Hristos, făgăduințele s-au împlinit, ele au devenit o realitate vie. Eu

cred din toată inima mea că Dumnezeu este propriul Său interpret. Tot ceea ce a făgăduit în Cuvântul Său, El împlinește.

Putem privi la zilele lui Avraam. Dumnezeu i-a făgăduit un fiu. El a trebuit să aștepte douăzeci și cinci de ani, dar când a venit timpul, Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul. Din timpul când a fost dată prima făgăduință, din Geneza 3:15, despre sămânța lui Dumnezeu care a venit prin femeie ca să zdrobească capul șarpelui, conform dr. Clarence Larkin, au trecut patru mii patru ani. Noi nu știm exact anii, dar privim la Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia spune că o zi la Domnul este ca o mie de ani pentru noi. Este scris în 2 Petru 3:8: „*pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi*”. Dacă citim în Psalmul 90:4 găsim confirmat același lucru. Dacă privim în istoria omenirii, au fost două mii de ani de la Adam la Avraam; din nou două mii de ani de la Avraam la Hristos; și noi suntem aproape de încheierea unei alte perioade de aproape două mii de ani. Și fiecare om de pe pământ așteaptă să se întâmple ceva deosebit la sfârșitul acestui secol.

Un bărbat din Washington a spus: „Noi suntem prima generație care știe că este ultima”. Chiar și politicienii știu că se va întâmpla ceva deosebit. Dar noi, ca și copiii ai lui Dumnezeu, ca unii care știu că acesta este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, în această Biblie, planul lui Dumnezeu este scris de la început până la sfârșit. În Geneza 1:1 începe cu creațiunea și se încheie cu pământul cel nou și cerul cel nou în Apocalipsa 21:1. Noi suntem niște oameni privilegiați, avem privilegiul de a-L cunoaște pe Dumnezeu. Cum Îl putem cunoaște pe Dumnezeu? Numai în Isus Hristos, pentru că, numai în Isus Hristos, Dumnezeu S-a manifestat în mod personal. Dumnezeu nu este într-o religie, nu într-o anumită biserică. Dumnezeu este în Cuvântul Lui.

„*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu...Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl*” (Ioan 1:1+14). Putem citi acest lucru în Ioan 1, dar dacă citim în Ioan 1, în versetul 12 este scris: „Dar tuturor celor ce L-au primit pe Isus Hristos, Dumnezeu le-a dat puterea să devină copii ai lui Dumnezeu”. Acolo mai este un verset, v. 13: „*aceștia nu sunt născuți din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci sunt născuți din Dumnezeu*”, prin Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu – aceștia sunt copiii lui Dumnezeu.

Dacă privim în lumea religioasă, fiecare este născut în religia lui. Budiștii sunt născuți în budism, sintoștii sunt născuți în religia lor, hindușii sunt născuți în religia lor, musulmanii sunt născuți în religia lor, catolicii sunt născuți în religia catolică, protestanții în religia lor, fiecare este născut

în națiunea și religia lui – dar aceasta nu are nimic de a face cu Dumnezeu. Dumnezeu are un plan pentru toate națiunile; nu doar pentru o națiune, nu pentru o religie. Ci poporul Lui vine din toate națiunile. Și dacă privim în timpul nostru, eu sunt un martor al acestui lucru. Mulți credincioși vin din hinduism, de la diferite alte religii, dar punctul de întâlnire este Isus Hristos.

Eu cred din toată inima mea, în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, Apocalipsa 14:6: „Cuvântul lui Dumnezeu, Evanghelia veșnică a lui Isus Hristos, trebuie predicată tuturor neamurilor. Apoi va avea loc sfârșitul”. În Amos 3:7 este scris, Biblia spune: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”. Dar noi putem folosi, învăța și predica tot ceea ce descoperă Dumnezeu prin slujba unui proroc. Dumnezeu nu a trimis un proroc pentru ca noi să arătăm spre proroc. Un proroc este ca un indicator care ne arată drumul, dar noi nu ne oprim la semnele de pe drum. Noi avem o direcție, primim orientare și continuăm să mergem pe cale până când ajungem la destinație – acest lucru este atât de important!

Despre slujba lui Ioan Botezătorul citim: „el a fost trimis să pregătească calea Domnului”. Nu el era calea, ci el trebuia să pregătească calea; nu el era Lumina, el a mărturisit despre Lumină. La fel a fost cu apostolul Pavel, la fel a fost cu toți slujitorii adevărați ai lui Dumnezeu și se aplică și iubitului nostru frate William Branham. Nu el era calea, dar el ne-a arătat calea; nu el era Cuvântul, ci el ne-a descoperit Cuvântul; nu el era adevărul, ci el ne-a arătat adevărul; nu el era Lumina, ci el ne-a arătat Lumina. Isus Hristos este totul în toate, din veșnicie în veșnicie – El este Calea, El este Adevărul, El este Viața, El este Cuvântul, El este Învierea, El este Viața. De aceea, fratele Branham a arătat spre Isus Hristos. Și noi vom face acest lucru până la sfârșit.

Și acum câteva cuvinte pentru frații slujitori. Eu știu că aici sunt frați care predică, din toată țara și ar fi trebuit să fie, de fapt, o întâlnire cu predicatorii ca să pot împărtăși unul sau două gânduri cu voi. Cum era în zilele apostolului Pavel, el nu era singurul. Era un Timotei, era un Tit, era un Filimon, erau mulți frați care lucrau împreună cu apostolii. Noi trebuie să înțelegem acest lucru. Pavel a fost folosit într-un mod deosebit. Petru, Ioan și Iacov au fost oameni deosebiți, la început. Acești trei au fost cu Domnul pe Muntele schimbării la Față, când s-au coborât Moise și Ilie. O puteți citi în Matei 17. Și deodată Petru a spus: „Doamne, este minunat să stăm aici, să construim trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie”. Chiar în acel moment, slava supranaturală a lui Dumnezeu s-a coborât și Isus Hristos S-a schimbat la Față chiar înaintea lor, hainele Lui au devenit albe ca

zăpada. El S-a schimbat la Față înaintea lor și atunci s-a auzit un glas: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!*”. Aceste cuvinte sunt foarte importante: „*de El să ascultați!*”

Oriunde coboară slava lui Dumnezeu, oriunde au loc lucruri supranaturale, esența lucrurilor este: „*de El să ascultați!*” Nu doar să vezi slava, ci să auzi glasul Lui, așa cum a fost cu apostolul Pavel în Fapte cap. 22 și 26; el se referă la experiența supranaturală pe care a avut-o. El a văzut lumina, dar de asemenea a auzit și glasul. Este la fel cu fiecare slujitor și copil al lui Dumnezeu. Dacă tu vezi lumina, lumina care vine din cer, conform Cuvântului lui Dumnezeu, așa cum este făgăduit în Sfânta Scriptură, dacă tu vezi lumina acum, tu auzi glasul Lui și pășești în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, descoperită în timpul nostru. Noi nu trăim în timpul Reformei, în timpul lui Martin Luther, în zilele lui Calvin, în vremea lui Wesley, nici în vremurile altor reformatori.

Acum este timpul în care trăim noi. Și această zi a harului se va sfârși. Biblia spune în prorocul Zaharia: „*spre seară se va arăta lumina*” (Zah. 14:7). Ziua harului se încheie. Ziua harului a avut un început și va avea un sfârșit. Acesta este timpul dinspre seară, al zilei de mântuire. Și așa cum spune Biblia, după ce Isus a înviat din morți, ziua ajungea spre seară și unii dintre ucenici au spus: „Iată că este spre seară. Rămâi cu noi!” Și El a intrat și a cinat cu ei, atunci spre seară. El a mulțumit și a frânt pâinea. Și pe când El frângea pâinea, ochii lor au fost deschiși și ei au recunoscut că este același Isus, pentru că, după înviere, El a făcut la fel cum făcuse înainte. Dacă noi am înviat împreună cu Hristos, dacă noi mergem împreună cu El și ne vorbește, El frânge pentru noi pâinea vieții. Și așa cum este spus în Vechiul și Noul Testament: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*”.

Deci, preaiubiți colaboratori în Evanghelie, să fiți încurajați în acest timp. Poate voi spuneți: „Eu n-am avut o trăire cum a avut Moise sau Pavel; n-am avut nici o experiență ca fratele Branham”. Preaiubiți frați, poate sunt zile în viața voastră când dușmanul vă atacă și vă întrebați pe voi înșivă: „Cum pot rezista eu înaintea lui Dumnezeu? Care sunt trăirile mele cu El?”

Preaiubiților, doar luați Cuvântul lui Dumnezeu și comparați învățăturile voastre cu învățătura apostolilor, așa cum am citit în pasajul din 2 Timotei, că el trebuia să ia învățăturile apostolului Pavel. Nu scrie că el a avut aceeași experiență supranaturală ca Pavel. Nici despre Timotei, nici despre Tit și nici despre alții nu scrie că au avut experiențe la fel ca Pavel, dar ei au avut o parte în aceeași slujbă.

Cei șaptezeci de bătrâni n-au avut aceeași experiență ca Moise, dar ei au fost în prezența Dumnezeului Atotputernic; au mâncat și au băut în prezența Lui, cunoscându-L și ei pe Dumnezeu în mod personal. Ei nu aveau nici măcar aceeași chemare ca Moise sau aceeași trimitere, dar au avut parte în aceeași slujbă. Moise nu putea să facă toate lucrurile; apostolul Pavel nu putea face toate lucrurile. Dar Biblia spune în 1 Corinteni 12:28 și în Efeseni 4:11, că Dumnezeu așează diferite slujbe în Trupul lui Isus Hristos. Nu numai un proroc, ci apostoli, proroci, învățători, evangheliști, diferite slujbe. Și atunci trebuie să ne verificăm, dacă suntem așa cum au fost apostolii, dacă învățăm așa cum au învățat ei, dacă botezăm așa cum au botezat ei.

Știți, încă de pe vremea când fratele Branham era foarte tânăr, trecutul lui a fost într-o biserică romano-catolică; dar părinții lui nu mergeau la biserică. Ei trăiau în pădure, unde nu era biserică. Era acolo doar un predicator baptist, în zonă, care ținea adunări nu departe de casa lor, o dată la patru săptămâni. Așa că, fratele Branham a cunoscut biserica baptistă. Dar când el și-a predat viața Domnului și când s-a convertit, el s-a dus la predicatorul baptist și i-a spus: „Eu vreau să fiu botezat de tine. Dar eu îți cer să mă botezi altfel decât îi botezi pe ceilalți. Eu știu că tu folosești formula, dar eu vreau să mă botezi pe mine în Numele Domnului Isus Hristos”. Vedeți? Duhul lui Dumnezeu l-a călăuzit pe acest om, din momentul în care el și-a predat viața Domnului.

Chiar și astăzi, oamenii mai discută. Eu vă spun cine discută: cei care nu au descoperirea. Dacă tu ai descoperirea lui Isus Hristos, descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu, atunci tu nu te cerți; tu te supui și faci așa cum spune Scriptura. Dacă citești Matei 28; de fapt, acolo sunt patru cuvinte: „botezați-i în Numele Meu”. Dar nu vrem să intrăm mai adânc în această parte. Eu scriu acum un manuscris și această problemă este inclusă acolo. Dar noi știm că apostolii au înțeles foarte bine trimiterea și ei au lucrat corespunzător, de la început până la sfârșit. Și toți credincioșii din primul secol și după aceea, au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos, pentru că este Numele de legământ nou testamentar.

Isus a spus: „Eu am venit în Numele Tatălui Meu și nu Mă primiți. Dar dacă va veni cineva în numele lui, pe acela îl veți primi”. Apoi spune, în Ioan 17:6: „Tată, am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume”. Deci, Numele de legământ din Noul Testament, fie că Dumnezeu S-a descoperit ca Tată, în ceruri; în Fiul, pe pământ; și prin Duhul Sfânt, din ziua Cincizecimii – întotdeauna în același Nume. Ca Tată, deasupra noastră – de aceea noi ne rugăm „Tatăl nostru care ești în ceruri”. Niciodată nu spui: „Fiul nostru care ești în ceruri”; niciodată nu spui: „Duhul

nostru care ești în ceruri”. Noi întotdeauna ne rugăm: „Tatăl nostru care ești în ceruri”. Apoi, același Dumnezeu S-a descoperit în Fiul, Hristos Isus, conform Psalmului 2:7: „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut*”; conform Isaia 7:14: „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-I va pune numele Emanuel*”; conform Isaia 9:6: „*Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: «Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor...»*”. Când timpul s-a împlinit, îngerul Gavril a venit la Maria și a anunțat nașterea lui Isus Hristos – astfel încât prorocia vechi testamentară să se îplinească – și ea a primit Cuvântul făgăduit și Duhul Sfânt a umbrit-o; în acest fel Cuvântul S-a făcut trup și a locuit în mijlocul nostru, și noi am văzut slava Lui, ca slava singurului Fiu zămislit. Nu este o doctrină, ci o realitate. Dumnezeu deasupra noastră; Dumnezeu cu noi, în Isus Hristos, ca Emanuel; și Dumnezeu în noi, prin Duhul Sfânt. Tată, Fiul și Duh Sfânt – unul și același Dumnezeu; trei manifestări diferite ca să îplinească marele Său plan de mântuire.

Praiubiți frați în Hristos, cei care slujiți cu Cuvântul, să fiți atenți asupra acestui lucru, căci credincioșii care cred Biblia nu vor accepta tot ceea ce predicați. Ei vor cerceta Scripturile, ca să găsească confirmarea în Cuvântul lui Dumnezeu a ceea ce predicați voi, așa cum au făcut cei din Berea în primul secol creștin. Ei au ascultat mesajul care le era predicat, dar ei au cercetat și Scripturile ca să vadă dacă lucrurile care li se spuneau erau așa.

Acum, dacă citiți în cartea Apocalipsei 2:2, în primul mesaj către biserica Efes, Biblia spune: „*ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli, și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși*”. Ei nu erau apostoli, pentru că ceea ce spuneau, predicau și făceau nu era în acord cu învățăturile și practica originală apostolică. Numai ce este în acord cu învățătura apostolilor poate fi numit apostolic. Numai ce este în acord cu Hristos poate fi numit creștin. Cuvântul „Hristos” înseamnă „Unsul”; cuvântul evreiesc este „Mașiah”; iar cuvântul grecesc este „Cristos”; în limba noastră „Unsul”. Isus Hristos a fost Unsul. Și Biblia spune, în epistola lui Ioan: „Noi am primit ungerea din partea Celui sfânt. Și cum ne învață ungerea aceasta – așa este corect în Hristos – și este adevărată și nu este nicio minciună în ea; pentru că nicio minciună nu vine din adevăr”. Adevărul este adevăr de la început până la sfârșit. Și minciuna este o minciună, de la început. Cuvântul este adevărul original. Interpretarea Cuvântului este rătăcirea.

Deci, noi nu trebuie să tâlcuim sau să explicăm Scriptura, ci trebuie să credem așa cum spune Scriptura. Dumnezeu este propriul Său interpret. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, ca să facă ceea ce a făgăduit, să

împlinească Cuvântul Său. Credința noastră se ancorează în făgăduințele lui Dumnezeu și apoi noi le vedem împlinite.

Deci, preaiubiți frați slujitori, voi puteți fi ca Tit, ca Filip sau ca alții, ca Timotei care slujea împreună cu apostolii. Voi ați citit pasajul referitor la ce se întâmpla în acele zile. Mulți s-au întors împotriva lui Pavel, cel pe care Dumnezeu îl folosise ca să înceapă lucrarea originală în mijlocul Neamurilor. Pentru că Domnul i-a spus, chiar la începutul trimiterii sale: „Te voi trimite la neamuri”. Și în Fapte 13, el a spus: „acum ne întoarcem spre Neamuri. Pentru că așa este scris: *„Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului”* (Fapte 13:47). Deci, el a fost omul lui Dumnezeu, folosit pentru Neamuri, așa cum Petru, Ioan și Iacov au fost folosiți pentru evrei.

În pasajul pe care l-am citit ni se spune să rămânem la învățăturile originale și la dragostea care este în Hristos Isus și să luăm ca model învățăturile originale – acesta este modelul, de la început până la sfârșit. Moise a făcut totul după modelul care i s-a arătat. Toți oamenii lui Dumnezeu, în Vechiul și Noul Testament au făcut totul în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, conform planului care li s-a arătat. Toți oamenii lui Dumnezeu, autentici, din Noul Testament vor lucra în conformitate cu planul și modelul original. Întotdeauna trebuie să te întorci la original. Nu la toate celelalte lucruri, ci la început. Ioan spune: „Ce a fost la început”, nu ce a fost după început. Ci „ce era de la început aceea vă mărturisim, aceea vă predicăm, ce au văzut ochii noștri, ce au auzit urechile noastre și au pipăit mâinile noastre din Cuvântul vieții, aceea vă predicăm și vouă”. Înapoi la început! Isus Hristos este Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă. Așa cum a fost la început așa este și la sfârșit. Înapoi la început! Nu la timpul dintre început și sfârșit, ci exact la început, cercetând Scripturile, găsind modelul biblic, învățând, predicând și practicând tot ceea ce spune Scriptura.

Dar voi vedeți că aici mulți s-au depărtat de Pavel și au plecat în căile lor, căutând propria lor slavă, încercând să fie conducători. Ei nu au fost satisfăcuți de slujba pe care o aveau în legătură cu apostolul Pavel; ei vroiau propria lor direcție, ei vroiau să fie șefi. De îndată ce un frate are o astfel de idee: „Eu nu vreau să lucrez sub acest frate”, atunci a înțeles greșit. Dacă cineva spunea „eu nu vreau să ascult de Pavel”... Acești oameni nu lucrau sub Pavel, ci lucrau împreună cu Pavel. Deci trebuie să înțelegeți acest lucru: eu nu lucrez sub slujba lui Pavel sau Petru, nici sub slujba fratelui Branham. Isus Hristos este Cel ce m-a trimis. El este Acela care m-a chemat. Dar eu nu pot merge împotriva lui Pavel, eu nu pot merge împotriva

fratelui Branham, pentru că ei au fost oameni ai lui Dumnezeu, trimiși înainte de a fi trimis eu.

Deci, preaiubiți frați, voi nu lucrați unul sub altul, ci voi lucrați unul împreună cu altul, dar sunt slujbe diferite. Poate să fie o slujbă locală, ca de exemplu, un pastor. Dar poate fi o slujbă de evanghelist, care nu este legată de o biserică locală, care poate fi o binecuvântare pentru multe locuri și pentru multe biserici. În același fel, o slujbă profetică, o slujbă de învățătură nu este pentru o biserică locală – este pentru întreg Trupul lui Hristos. Și în special în generația noastră, când fratele Branham a fost însărcinat în mod divin, el a avut însărcinarea de la Dumnezeu Atotputernic.

Și permiteți-mi să vă spun adevărul: oricine aude glasul lui Dumnezeu astăzi, va asculta de Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru timpul nostru. Credința noastră trebuie să fie ancorată în Cuvântul făgăduit dat nouă. În Cuvântul lui Dumnezeu sunt făgăduințe generale, sunt făgăduințe pentru Trupul lui Hristos, în general. Și apoi găsim de șapte ori afirmația în Apocalipsa 2 și 3: *„Cine are urechi să asculte ce zice Bisericii Duhul”*. Și cei ce vor birui, ei primesc făgăduința. Deci mesajul lui Dumnezeu este pentru întreaga Biserică și pentru întreaga epocă a Bisericii. Dar apoi cei ce aud Cuvântul, nu doar cu urechile firești, ci cu o inimă deschisă, așa cum scrie Pavel, când se roagă ca Dumnezeu să ne deschidă ochii inimii noastre. Noi nu vedem aceste lucruri cu ochii firești. Există un om duhovnicesc, care primește vedere duhovnicească.

Sunt două versete pe care aș vrea să vi le arăt. Și aș vrea să le luați în serios, ca să vedeți în ce poziție sunteți. În Isaia 6, Dumnezeu a spus dinainte istoria lui Israel; o găsiți confirmată în evangheliile și în cartea Faptelor.

Citim în Isaia 6:10: *„Împietrește inima acestui popor, fă-l tare de urechi și astupă-i ochii, ca să nu vadă cu ochii, să n-audă cu urechile, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Mine și să nu fie tămăduit”*.

Poate vă întrebați: „De ce a făcut Dumnezeu așa ceva?” Aici este taina: Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Dacă El vorbește și tu nu ești gata să asculți, atunci Dumnezeu îți împietrește inima. Pentru că, Cuvântul Lui este atât de prețios! Dacă tu nu-l primești, nu-l crezi, atunci inima ta este împietrită și ochii tăi vor fi închiși ca să nu vezi.

Dar dacă citiți Apocalipsa 3:18, acolo Biblia spune: *„te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi”*.

Întotdeauna sunt două grupuri de oameni. Unii vin de pe o poziție critică, ei încearcă să caute ceva cu care nu sunt de acord și apoi judecă din

punctul lor de vedere, nu din punctul de vedere al Scripturii, pentru că ei cred că au dreptate și ceea ce cred ei este corect. Nu tu sau eu avem dreptate. Dumnezeu are dreptate în Cuvântul Lui. Și numai dacă tu crezi Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, nu așa cum îl explici, ci așa cum este scris, atunci Dumnezeu este adevăr în tine. Pentru că Cuvântul este adevărul și noi vom cunoaște adevărul și adevărul are puterea să ne facă liberi. Fiecare descoperire greșită îi leagă pe oameni. Orice învățătură greșită îl leagă pe om.

Dacă priviți în lumea religioasă de azi, avem ceva ca niște închisori creștine. Fiecare este un prizonier în propria lui denominație și mulți trăiesc în ceea ce se numește robie religioasă. Dar când Isus Hristos vine în viața ta, tu ești eliberat. Și eu o cred din toată inima mea, că Dumnezeu a pregătit această zi și această întâlnire în special pentru frații slujitori, pentru ca ei să înțeleagă că noi toți lucrăm sub Dumnezeu. Isus Hristos este Capul Bisericii și noi suntem mădularele Trupului Său. Dar în acest Trup sunt diferite slujbe și diferite daruri, însă este Unul și același Domn, același Dumnezeu, același Duh Sfânt care lucrează totul în toți, pentru zidirea Bisericii, pentru desăvârșirea sfinților. Nu pentru a cunoaște mai mult, ci pentru a zidi Trupul lui Hristos, pentru a merge din adevăr în adevăr, din descoperire în descoperire. Și lucrând împreună în armonie așa cum mădularele unui trup sunt legate împreună, noi, ca adevărați credincioși biblici suntem legați împreună conform Cuvântului lui Dumnezeu - 1 Corinteni 12:12-14: „Printr-un singur Duh am fost botezați toți într-un singur Trup”. Și dacă suntem botezați într-un singur Trup, noi suntem mădulare unii altora și Hristos este Capul. Nu un mădular este capul altui mădular, ci Hristos este Capul fiecărui mădular, al întregului Trup. Și noi ne găsim locul, slujba noastră în Trupul lui Hristos. Slujba pe care o dă Dumnezeu va fi întotdeauna pentru zidire.

Eu am arătat, când acești frați s-au întors împotriva lui Pavel, nu era nimic greșit la Pavel. El era același Pavel care fusese înainte, dar era ceva greșit cu acei frați: ei nu erau mulțumiți cu locurile lor; ei au vrut un loc ceva mai înalt. Ca Lucifer, la început: el nu a fost mulțumit cu locul lui destul de înalt. El și-a zis: „Mă voi ridica puțin mai sus”.

Înțelegeți, preaiubiți frați? Fiți smeriți! Slujiți-I lui Dumnezeu cu toată inima. Nu așteptați ca oamenii să arate spre voi sau să se uite spre voi. Voi priviți la Hristos. Și așa cum am spus de multe ori: un adevărat om al lui Dumnezeu nu-i leagă pe oameni de sine. Un adevărat om al lui Dumnezeu, care predică Cuvântul lui Dumnezeu, face legătura între Dumnezeu și oameni și între oameni și Dumnezeu, pentru ca ei să vină în legătura Duhului Sfânt, prin descoperirea divină a lui Isus Hristos în viața personală. În El,

care este descoperirea personală a lui Dumnezeu, sunt toate tainele lui Dumnezeu - totul este în Hristos Isus. Dacă Îl ai pe Isus Hristos, ai descoperirea, ai viața, ai lumina, ești în Hristos. Fie ca Numele Lui să fie binecuvântat în veci!

Și voi frați slujitori, fiți mulțumiți cu slujba pe care Dumnezeu v-a dat-o. Eu nu pot fi apostolul Pavel, eu nu pot fi fratele Branham. Fratele Branham a avut o slujbă deosebită: a fost un proroc, a fost un învățător. Eu nu sunt un proroc, nu sunt un învățător, dar Dumnezeu m-a chemat la această slujbă de învățător.

Și nu exagerez, dar Dumnezeu a binecuvântat această slujbă în special în Africa Centrală, unde, peste un milion și jumătate de oameni sunt în mesajul acestui ceas și toți sunt botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Uneori sunt întâlniri cu mii și mii de oameni, cu peste zece mii de oameni. Sunt țări unde radioul este liber. [...]

Eu le-am explicat cum Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham în slujba lui și ce face Dumnezeu pe pământ din acel timp, le-am arătat fotografiile cu norul supranatural, cum Domnul S-a arătat și ce lucruri s-au petrecut. Am avut libertatea deplină să împărtășesc cu locuitorii întregii țări ceea ce a făcut Dumnezeu în generația noastră. Știți ce s-a întâmplat? Interviuul a fost difuzat o dată, apoi au venit așa de multe telefoane că se dorește a se revedea acest interviu. L-au difuzat a doua oară. Din nou au primit foarte multe telefoane. A fost difuzat a treia oară, pentru că oamenii au fost așa de interesați să știe ce face Dumnezeu acum.

Eu trăiesc acum. Eu vreau să am parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum. Eu nu pot să arăt numai la zilele din urmă. Sunt mulțumitor pentru ceea ce a lucrat Dumnezeu prin slujba fratelui Branham, dar Dumnezeu nu merge înapoi, ci întotdeauna Dumnezeu merge înainte și Dumnezeu continuă cu poporul Lui. El Își ia prorocii, Își ia slujitorii, dar Cuvântul descoperit lor rămâne cu noi. Și noi avem mesajul, Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu cu toate făgăduințele, pentru timpul nostru.

Binecuvântat să fie Numele Lui sfânt! Fie ca toți slujitorii să fie binecuvântați! Fie ca toată adunarea să fie binecuvântată, toți frații să fie binecuvântați, toate surorile să fie binecuvântate, toți copiii să fie binecuvântați, toți prietenii să fie binecuvântați, orașul să fie binecuvântat, țara să fie binecuvântată! Fie ca poporul lui Dumnezeu să fie binecuvântat în Numele lui Isus Hristos! Domnul vine în curând! Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Poate vine fratele nostru să cânte încet una din cântările potrivite. Dacă poate veni să cânte cântarea „Așa cum sunt”. Și în acest timp ne vom ruga cu toții.

Preaiubiții mei prieteni, eu nu sunt un om deosebit. Și o știu și exact asta și vreau să spun. Dar Cuvântul lui Dumnezeu este deosebit, Cuvântul lui Dumnezeu este prețios. Nu vă uitați la vas. Primiți Cuvântul lui Dumnezeu! Haideți să fim într-o atmosferă de rugăciune, să ne cercetăm inimile și apoi ne vom ruga împreună.

[Se cântă cântarea „Așa cum sunt” (...)]

Cei bolnavi au nevoie de vindecare, cei legați au nevoie de eliberare; câți oameni au vicii de care nu se pot scăpa, poate fi fumatul sau alt lucru și tu ești ca un sclav în viața ta? Tu știi că ai nevoie de eliberare. Domnul nostru a venit să te elibereze. El a repetat cuvântul din Isaia 61:1: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine ca să vestesc robilor eliberarea, să dau drumul celor legați, să vindec inimile zdrobite, mântuire pentru toată ființa umană, pentru trup, suflet și duh”. Poate sunt unii bolnavi în mijlocul nostru. Eu nu sunt un vindecător, eu nu sunt un mântuitor, eu nu sunt un eliberator. Dar Isus Hristos este totul în toate și El a murit pe crucea de la Golgota, El Și-a vărsat sângele Lui scump, Și-a dat viața Lui sfântă, ne-a răscumpărat, a plătit prețul. Noi suntem ai Lui.

Să ridicăm cu toții mâinile. Credincioși sau ne-credincioși, mântuiți sau ne-mântuiți, haideți să ridicăm cu toții mâinile și când ne rugăm, credeți pentru ceea ce v-ați rugat și primiți lucrul pentru care v-ați rugat. Mulți oameni se roagă, dar ei nu se așteaptă să o primească. Dar Biblia spune: „Dacă noi credem că am primit, că noi am primit lucrul pentru care ne-am rugat, atunci ne va fi dat”. Întâi credem, apoi primim, prin harul lui Dumnezeu.

Tată ceresc, ne apropiem de tronul harului, în scumpul Nume al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Doamne, calea este liberă, noi acum Îți putem vorbi, Dumnezeul Atotputernic din ceruri, pentru că Isus Hristos, ca Mare Preot, a intrat în Sfânta Sfintelor cu propriul Său sânge și Și-a pus propriul Său sânge pe tronul de har înaintea Dumnezeului din ceruri. Noi suntem răscumpești, noi suntem liberi, păcatele noastre sunt iertate. Noi suntem vindecați, noi suntem eliberați, noi suntem mântuiți prin puterea lui Dumnezeu, în Numele sfânt al lui Isus Hristos. Primiți mântuirea voastră! Primiți vindecarea voastră! Primiți eliberarea voastră prin puterea lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos.

Toți cei ce cred că au primit, să spună „Amin”. Amin. Aleluia! Aleluia! Și fiecare să spună „Aleluia”. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Isus Hristos este aici. Aleluia!

O, Doamne Isuse, Îți mulțumesc pentru marea Ta lucrare pe care ai făcut-o în acest serviciu. Îți mulțumesc pentru toți frații și surorile, pentru

toți prietenii și în special pentru toți frații slujitori. Fii cu ei într-un mod deosebit. Binecuvântează acest oraș! Binecuvântează Guvernul! Binecuvântează poporul! O, Doamne, fii cu noi în seara aceasta, vorbește în continuare inimii noastre și adu-ne în adevărata părtășie cu Tine, în Duhul lui Dumnezeu, prin Cuvântul lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos! Amin. Amin.